

Bestemmelser, som disse Ændringsforslag indeholdt, kunde blive drøftede nærmere mellem anden og tredje Behandling. Resultatet af denne Drøftelse foreligger nu i en Del af mig stillede Ændringer, som jeg skal tillade mig at anbefale til ærede Medlemmer. Dette gælder saaledes Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 3, 11, 12 og 15. Det er alle sammen Ændringer, som berøre de samme Punkter, hvorom der ved anden Behandling var stillet Ændringsforslag, hvilke nu ere formede en Del anderledes. Jeg antager ikke, det er nødvendigt for mig at omtale disse Ændringer nærmere, idet hele Udvalget, saavidt mig bekendt, har kunnet slutte sig til dem. Alle de andre Ændringer ere væsentlig af redaktionel Natur, hvorfor jeg heller ikke anser det for nødvendigt at komme ind paa at omtale dem. Jeg skal altsaa indskrænke mig til at anbefale samtlige de Ændringer, jeg her har stillet, til det høje Ting.

Ordføreren (Johansen): De Ændringsforslag, som ere stillede af den højtærede Landbrugsminister, kan Udvalget tiltræde, og jeg skal hermed anbefale det høje Ting at stemme for dem.

Dalsgaard: Jeg kan slutte mig til samtlige stillede Ændringsforslag, men ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 10, som staa i Forbindelse med Spørgsmaal, der tidligere have været fremdragne af mig, dels i Betænkningen, dels ved anden Behandling. Ændringsforslag Nr. 2 afskærer, at der i noget Tilfælde kan blive givet større Tilskud til Afvikling af de Hæftelser, der hvile paa indkøbte Tiender, end dersom Tilskud skulde beregnes efter Tiendens Værdi. Jeg skal derom kun sige, at det kan vel være rimeligt nok at træffe en saadan Begrænsning, men det, at man skal træffe en saadan Begrænsning, at man skal gøre en saadan Undtagelse fra de Regler, der ellers anvendes, er for mig et nyt Vidnesbyrd om, at man er inde paa en forkert Vej med Hensyn til Udslettelsen af de indkøbte Tiender. Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 er derimod i Færvær af Ejeren af saadanne. Jeg tror alligevel ikke, at Ændringsforslaget er tjenligt til at gaa uforandret igennem ved den endelige Vedtagelse af Loven, idet det blandt andet bestemmer, at Tiendeyderne skulle svare $\frac{18}{25}$ af Hæftelsernes Kapitalværdi, og at Staten skal betale $\frac{7}{25}$ med Fradrag af det

25-dobbelte af det kapitaliserede Skattebeløb. Men lad os nu tænke os et givet Tilfælde, hvor Hæftelsens Værdi er 2,500 Kr. Der skal Tiendeyderen altsaa svare 1,800 Kr., nemlig $\frac{18}{25}$, medens Staten skal svare $\frac{7}{25}$ = 25 Gange den kapitaliserede Skat. Men dersom nu Skatten for den vedkommende Tiende er f. Eks. 12 Kr., saa skal der altsaa af Staten svares 700 Kr. = 25 Gange 12 Kr., altsaa 400 Kr. Der bliver altsaa i alt 2,200 Kr. til Afviklingen af Byrden, men Hæftelsen var jo 2,500 Kr. Hvem skal saa svare de 300 Kr., der er til Rest? Jeg tror, at Vedtagelsen af denne Bestemmelse vil medføre, at der maa foretages en ny Ændring i Forslaget, som forhaabentlig kommer til at gaa i den Retning, at den kapitaliserede Skatteværdi, der jo intet har med Byrden at gøre, ikke fradrages i Statens Tilskud. Endelig har jeg en Bemærkning at gøre til Ændringsforslaget Nr. 10, der gaar ud paa, at hvor en Tiendeyder, der selv ejer den hans Ejendom paahvilende Tiende, har givet lige Pant i Ejendommen og Tienden, er vedkommende Panthaver ikke berettiget til Fyldestgørelse af Afløsningssummen. Dette er en heldigere Affattelse af 2det Stykke i § 13 end den, der nu foreligger, og som jeg baade i Betænkningen og under Forhandlingerne har fremhævet det uheldige i; men den Form, der her er foreslaaet, er maaske dog heller ikke saa rigtig, som den burde være. Kun naar en Tiendeyder, der selv ejer den hans Ejendom paahvilende Tiende, har givet *lige* Panteret i Ejendommen og Tienden, er vedkommende Panthaver uberettiget til Fyldestgørelse af Afløsningssummen; modsætningsvis maa man altsaa gaa ud fra, at naar en Tiendeyder har givet *ulige* Panteret i Ejendommen og Tienden, saa er vedkommende Panthaver berettiget til Fyldestgørelse. Men den ulige Panteret kan baade være givet paa den Maade, at der er givet første Pant i Tienden og sekundært Pant i Ejendommen, i hvilket Tilfælde det er aldeles urigtigt over for Panthaveren, at han ikke skal have Del i Afløsningssummen, og paa den Maade, at der er givet første Panteret i Ejendommen og subsidiært Panteret i Tienden, i hvilket Tilfælde Panthaveren ikke har Spor af moralsk Berettigelse til at faa Del i Afløsningssummen, hvad han dog maaske kan faa efter Ændringsforslaget. Disse Bemærkninger ere imidlertid kun Henstillinger til nærmere Overvejelse under Forslagets videre Behandling.